

Datum van inontvangstneming : 17/02/2026

Zaak C-857/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 december 2025

Verwijzende rechter:

Consiglio di Stato (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 december 2025

Verzoekende partij:

Urbe Vigilanza SpA

Verwerende partij:

Sistemi di Sicurezza Srl

[OMISSIS]

De Consiglio di Stato (hoogste bestuursrechter)

[OMISSIS]

geeft de navolgende

BESCHIKKING

in het hoger beroep [OMISSIS] dat is ingesteld door Urbe Vigilanza S.p.a. (voorheen Cosmopol Security) [OMISSIS]

tegen

Sistemi di Sicurezza S.r.l. [OMISSIS];

in tegenwoordigheid van

Società Regionale per la Sanità (So.Re.Sa.) S.p.a. [OMISSIS];

Azienda Ospedaliera San Pio, [OMISSIS] die niet deelneemt aan de procedure;

tot vernietiging

van uitspraak nr. 3090 van 13 mei 2024 die door de Tribunale amministrativo regionale per la Campania (bestuursrechter in eerste aanleg Campanië, Italië), eerste kamer, tussen partijen is gewezen met betrekking tot de gunning van perceel nr. 13 betreffende de „openbare procedure voor de gunning voor vier jaar van receptie- en portiersdiensten bij de vestigingen van de gezondheidsinstellingen en ziekenhuizen in de regio Campanië”, uitgeschreven bij overheidsbesluit nr. 84 van 14 mei 2019.

[OMISSIS] [procedurele formules]

1. Bij overheidsbesluit nr. 87 van 14 mei 2019 heeft de Società Regionale per la Sanità della Regione Campania (regionale gezondheidsdienst Campanië; hierna: „So.Re.Sa.”) als aankoopcentrale een openbare aanbestedingsprocedure ingeleid voor de gunning voor vier jaar van bewakingsdiensten met bewapend personeel en receptie- en portiersdiensten bij de vestigingen van de gezondheidsinstellingen en ziekenhuizen in de regio.

1.1. In de aankondiging is met name bepaald dat er afzonderlijke aanbestedingen worden uitgevoerd voor de gunning van ten eerste bewakingsdiensten met bewapend personeel en ten tweede receptie- en portiersdiensten waarbij tevens is voorgeschreven dat elke procedure wordt verdeeld in 16 percelen (die overeenkomen met de territoriale spreiding van de plaatselijke gezondheidsinstellingen en de ziekenhuizen).

1.2. In artikel 3 van het bestek van de aanbesteding is daarom een „deelnemingsbeperking” vastgesteld waarbij elke inschrijver de mogelijkheid wordt geboden om voor maximaal 8 percelen een inschrijving in te dienen. Aan deze beperking is nog een andere gunningsbeperking toegevoegd die in datzelfde artikel 3 wordt verduidelijkt, op grond waarvan „in geval van deelneming aan meerdere percelen aan de individuele inschrijver, een inschrijver die deel uitmaakt van een tijdelijke combinatie van ondernemingen, een consortium of een ander samenwerkingsverband van ondernemingen, die een inschrijving heeft ingediend en als eerste is gerangschikt voor meerdere percelen, tot maximaal 4 (vier) percelen kunnen worden gegund, in volgorde van economisch belang van de voor het betrokken perceel ingediende inschrijving, dus om te beginnen het economisch belangrijkste perceel en vervolgens in volgorde van afnemende belangrijkheid”.

2. Na onderzoek van de door de concurrerende ondernemingen overgelegde documenten heeft het aanbestedingsbureau dat is belast met het maken van een rekenkundige beoordeling ervan vastgesteld dat geen enkele ondernemer een inschrijving had ingediend voor meer dan 8 percelen, ook al was uit de documenten afkomstig van de registers van de kamer van koophandel gebleken dat vier ondernemingen (Cosmopol Security S.r.l., Poliziotto Notturmo S.r.l., Securpol Puglia S.r.l. en Cosmopol Basilicata S.r.l.) hadden deelgenomen die tot de Cosmopol-groep behoren, zij het voor verschillende percelen.

2.1 Om die reden heeft het aanbestedingsbureau de betrokken ondernemingen om opheldering verzocht over de vraag of de deelneming aan verschillende percelen van vennootschappen die deel uitmaken van één en dezelfde groep, kon wijzen op het omzeilen van deze beperking wanneer daaruit blijkt dat autonomie bij de ondernemingen wat betreft het nemen beslissingen en op organisatorisch vlak volledig ontbreekt, zodat zij als één inschrijver kunnen worden beschouwd.

2.2. Na ontvangst van de verduidelijkingen heeft het aanbestedingsbureau erop gewezen dat „in de omstandigheden van het onderhavige geval eenduidige gegevens ontbreken waaruit blijkt dat de betrokken ondernemingen in het geheel geen autonomie hebben wat betreft het nemen van beslissingen en op organisatorisch vlak en de deelnemingsbeperking die bij de aanbesteding is bepaald als gevolg daarvan is omzeild” [OMISSIS].

2.3. De vier vennootschappen van de Cosmopol-groep zijn om die reden toegelaten tot het vervolg van de aanbesteding omdat is geoordeeld dat deze de deelnemingsbeperking in acht hebben genomen. De procedure is daarom vervolgd met de beoordeling van de technische inschrijvingen tot aan de openbare zitting waarin de voorlopige rangschikking van elk perceel werd vastgesteld.

2.4. Bij nota [OMISSIS] van 23 juli 2021 heeft het aanbestedingsbureau, ook gelet op het feit dat bepaalde aspecten van de inschrijvingen elkaar bleken te overlappen, echter besloten om vóór de gunning van de opdracht de Autorità per la concorrenza e il mercato (mededingings- en marktautoriteit; hierna: „AGCM”) op de hoogte te brengen van hetgeen als een mogelijke aanwijzing voor een mededingingsbeperkend kartel werd aangemerkt, zodat de AGCM de beoordelingen kon maken die deze diende te verrichten.

2.5. De AGCM heeft bij nota [OMISSIS] van 30 maart 2022 geoordeeld dat „de gemelde overlappingsen in de inschrijvingen van sommige ondernemingen die aan de twee procedures deelnemen, grotendeels te verklaren zijn door het feit dat deze ondernemingen tot dezelfde groep behoren. Wat betreft de andere door de aanbestedende dienst vastgestelde overlappingsen is de AGCM van mening dat deze achterhaald zijn door de uitsluiting van de betrokken ondernemingen of in elk geval niet tot gevolg hebben gehad dat de mededinging zodanig wordt beperkt dat verder onderzoek op grond van de wetgeving ter bescherming van de mededinging gerechtvaardigd is.”

2.6. De AGCM heeft voorts geoordeeld dat „de doelstelling om de verdeling van de gehele opdracht over meerdere economische entiteiten te waarborgen en te voorkomen dat de gunning leidt tot een monopolie van een of enkele entiteiten – hetgeen ten grondslag ligt aan de optie van artikel 51, leden 2 en 3, en waarvoor door So.Re.Sa. is gekozen door de discretionaire invoering van deelnemings- en gunningsbeperkingen – dreigt te worden ondermijnd wanneer deze beperkingen individueel worden toegepast op afzonderlijke ondernemingen, ongeacht of zij afhankelijk zijn van hetzelfde machtscentrum.”

2.7. Bijgevolg stelde de AGCM zelf voor dat „voor de toepassing van de maximumgrens voor deelneming aan en gunning van meerdere percelen, de verschillende inschrijvende ondernemingen in de verschillende percelen van elk van de twee procedures als één enkele economische entiteit moeten worden beschouwd, wanneer zij afhankelijk zijn van hetzelfde machtscentrum”.

2.8. Aangezien de aanbestedende dienst heeft vastgesteld dat in de voorlopige rangschikkingen geen vennootschappen van de Cosmopol-groep in meer dan vier percelen op de eerste plaats stonden en de gunningsbeperking derhalve niet relevant was, heeft de directeur-generaal van de So.Re.Sa bij besluit nr. 176 van 21 juli 2023 perceel 13 betreffende de aanbesteding voor vier jaar van receptie- en portiersdiensten aan de vennootschap Cosmopol Security s.r.l. gegund.

3. Tegen deze gunningsbeslissing heeft de vennootschap Sistemi di Sicurezza, de tweede in de rangschikking, beroep ingesteld bij de Tar (Tribunale amministrativo regionale) di Napoli (bestuursrechter in eerste aanleg Napels) waarbij zij in wezen heeft betoogd dat de in het bestek van de aanbesteding vastgestelde deelnemingsbeperking was omzeild.

3.1. De inschrijfter aan wie de opdracht is gegund, heeft echter incidenteel beroep ingesteld en daarbij aanvullende middelen ingediend, waarbij zij zich heeft beklagd over het feit dat verzoekster niet was uitgesloten van de aanbestedingsprocedure [OMISSIS]. [aspecten van de nationale procedure]

3.2. De Tar heeft bij de hierboven aangegeven uitspraak [OMISSIS] het incidentele beroep verworpen en het beroep in de hoofdzaak toegewezen waarbij vergoeding van de proceskosten is bepaald. Deze rechtbank heeft namelijk de aangevoerde schending van de deelnemingsbeperking gegrond geacht.

4. De vennootschap Cosmopol Security heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld op grond van de middelen die hieronder worden samengevat.

4.1. [OMISSIS] [aspecten van de nationale procedure]

4.2. Appellante heeft vervolgens aangevoerd dat de deelnemingsbeperking die in het bestek van de aanbesteding in artikel 3 is vastgesteld, moet worden uitgelegd zoals door de aanbestedende dienst is aangegeven en derhalve alleen werking heeft jegens elke concurrent afzonderlijk, zonder deze werking echter uit te breiden tot het ruimere geval van afzonderlijke concurrenten die met elkaar verbonden zijn omdat zij tot dezelfde groep behoren.

4.3. Subsidiair heeft appellante benadrukt dat, wanneer zou worden aangenomen dat de deelnemingsbeperking is toepast, de vennootschap Sistemi di Sicurezza, die samen met Pegaso Servizi Fiduciari tot het consortium Sor.Gi behoort, niet op de eerste plaats van de rangschikking kan worden gezet, aangezien zij beide inschrijvingen hebben ingediend voor meer dan 4 percelen van de aanbesteding.

5. Bij gedeeltelijke uitspraak nr. 1707 van 27 februari 2025 heeft deze kamer [OMISSIS] [aspecten van de nationale procedure] geoordeeld dat de vraag betreffende de verruiming van de beperking van de deelneming aan de aanbesteding aan het Hof van Justitie moet worden voorgelegd.

6. De vraag die voor de verwijzing relevant wordt geacht, is met name of de toepassing van de deelnemingsgrens (de zogenoemde „beperking”) verder gaat dan de inschrijvende ondernemer, wanneer de aanbestedingswet zelf geen specifieke aanwijzing in die zin bevat. 6.1. In geval van een bevestigend antwoord op de vraag moet ook worden gepreciseerd wat de criteria voor deze verruiming van de inschrijvende ondernemer zijn en op basis van welke aanwijzingen deze uitlegging moet worden uitgevoerd.

7. In dit verband is de rechtspraak van de Consiglio di Stato verdeeld over de mogelijkheid van de verruiming van de deelnemings- (en gunnings)grens die verder gaat dan de inschrijvende ondernemer. De volgende standpunten komen voor:

- voor verruiming, ook wanneer daar niet uitdrukkelijk naar wordt verwezen in de aankondiging van de opdracht, op basis van teleologische argumenten die verband houden met de noodzaak om de markt voor overheidsopdrachten maximaal open te stellen voor mededinging, waarbij de verdeling van de aanbesteding in percelen, die duidelijk in het voordeel van kleinere ondernemers is (artikel 51, lid 1, van het wetboek inzake overheidsopdrachten nr. 50 van 2016), en daarnaast de in de leden 2 en 3 van hetzelfde artikel vastgestelde deelnemings- en gunningsbeperkingen een rol spelen;
- tegen verruiming, waarbij de beperkingen niet kunnen worden verruimd tot gevallen die niet in de wet of de aankondiging van opdracht zijn vastgesteld, aangezien het onmogelijk is om achteraf uitsluitingsgronden in te voeren, hetgeen afbreuk zou doen aan de beginselen van zekerheid en transparantie;
- een derde, recenter standpunt, waarbij de beperkingen worden verruimd in geval van een geconstateerd voornemen tot omzeiling, vergelijkbaar met een valse of misleidende verklaring over de deelneming van de ondernemer en de gunning van de aanbesteding in de zin van artikel 80, lid 5, onder c-bis), van het ingetrokken wetboek overheidsopdrachten, dat „op ongeoorloofde wijze van invloed kan zijn op het besluitvormingsproces van de aanbestedende dienst”.

9. De ruime opvatting over de deelnemingsgrenzen (waarbij de Tar zich heeft aangesloten) vereist een ruime uitlegging van het begrip „ondernemer”, zoals dat is neergelegd in artikel 3, lid 1, onder p), van de destijds van kracht zijnde decreto legislativo (wetsbesluit; hierna: „d.lgs”) nr. 50 van 18 april 2016 en artikel 2, lid 1, punt 10, van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014. Artikel 3, lid 1, onder p), definieert „ondernemer” als volgt: „elke natuurlijke of rechtspersoon, elk openbaar lichaam, of elke combinatie van

deze personen of lichamen, met inbegrip van tijdelijke samenwerkingsverbanden van ondernemingen, lichamen zonder rechtspersoonlijkheid, met inbegrip van Europese economische samenwerkingsverbanden (EESV) opgericht overeenkomstig d.lgs. nr. 240 van 23 juli 1991, die de uitvoering van werken, de levering van producten of het verlenen van diensten op de markt aanbiedt”. Artikel 2, lid 1, van de richtlijn definieert „ondernemer” als volgt: „elke natuurlijke of rechtspersoon of openbaar lichaam, of een combinatie van deze personen en/of lichamen, met inbegrip van alle tijdelijke samenwerkingsverbanden van ondernemingen, die de uitvoering van werken en/of een werk, de levering van producten en of het verlenen van diensten op de markt aanbiedt”.

9.1 Geen van beide bepalingen verwijst naar een ander dan de individuele ondernemer, eventueel als onderdeel van een combinatie, die in het kader van zijn deelneming aan de procedure „een inschrijving heeft ingediend” en daarom als „inschrijver” wordt gedefinieerd in de supranationale en interne regelgeving, respectievelijk in artikel 3, lid 1, onder cc) van d.lgs. nr. 50 van 18 april 2016 en artikel 2, lid 1, punt 11, van richtlijn 2014/24/EU. De ruime uitlegging van de deelnemingsgrens vereist dus dat geen doorslaggevend belang wordt gehecht aan de afzonderlijke individuele ondernemer die deelneemt aan de procedure. 9.2. Het normatieve kader biedt echter geen betrouwbare argumenten ter ondersteuning van deze uitlegging. Wat betreft artikel 2, lid 1, punt 10, van richtlijn 2014/24/EU bevestigt overweging 14 dat het begrip ondernemer „in ruime zin” dient te worden opgevat, „zodat daar ook personen en/of entiteiten onder vallen die de uitvoering van werken, de levering van producten of de verrichting van diensten op de markt aanbieden, ongeacht de rechtsvorm die zij voor hun activiteiten hebben gekozen”. Bij wijze van voorbeeld wordt in overweging 14 verwezen naar „bedrijven, bijkantoren, dochterondernemingen, partnerschappen, coöperatieve vennootschappen, besloten vennootschappen, openbare of particuliere universiteiten en andere entiteiten dan natuurlijke personen” en wordt uiteengezet dat het buiten beschouwing laten van de rechtspersoonlijkheid een vereiste is. Overweging 14 ziet alleen op de inschrijvende ondernemer aan wie de uit de deelneming voortvloeiende relatie kan worden toegerekend. In het kader van de algemene doelstelling om procedures open te stellen voor mededinging, die ten grondslag ligt aan richtlijn 2014/24/EU, moet op grond van deze overweging elke ondernemer die in staat is een inschrijving in te indienen, ongeacht de rechtsvorm, kunnen deelnemen aan de aanbesteding.

9.3 Niettemin wijst de lijn in de rechtspraak die de ruime uitlegging van de deelnemingsbeperking ondersteunt erop dat het begrip inschrijver in wezenlijke en functionele zin moet worden uitgelegd om recht te doen aan het formele aspect van de veelheid aan ondernemers die kenmerkend is voor het concern.

9.4. In tegengestelde zin kan echter worden betoogd dat de begrippen „ondernemer” en „inschrijver” enkel tot doel hebben om (op basis van de inschrijving) met zekerheid te bepalen dat de ondernemer die aan de aanbesteding deelneemt degene is die de inschrijving heeft ondertekend en op wie de besluiten

van de aanbestedende dienst betreffende de toelating tot de aanbesteding en de selectie van de inschrijving betrekking hebben. Bovendien zijn de aanvullende omstandigheden die het profiel van de inschrijvende ondernemer kenmerken of zelfs wijzigen limitatief bij wet geregeld, zoals in het geval van inschrijvingen die onder één en hetzelfde beslissingscentrum vallen, als bepaald in artikel 80, lid 5, onder m), van wet nr. 50 van 2016.

9.5. Aan de andere kant moet volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie een wezenlijk verband tussen de inschrijvingen concreet worden vastgesteld op basis van aanwijzingen waaruit de wederzijdse beïnvloeding op de totstandkoming ervan blijkt, en kunnen deze niet worden beperkt tot het enkele formele gegeven van de band tussen de vennootschappen (arrest van 19 mei 2009, *Assistur*, C-538/07, EU:C:2019:317). Volgens het arrest van 8 februari 2018, *Lloyd's of London* (C-144/17, EU:C:2018:78), is een nationale wettelijke regeling in overeenstemming met het Unierecht indien op grond daarvan twee ondernemers die deel uitmaken van een grotere entiteit kunnen worden uitgesloten, wanneer – op basis van onbetwistbaar bewijs – kan worden bevestigd dat hun inschrijvingen niet onafhankelijk zijn geformuleerd. Uit artikel 46 van richtlijn 2014/24/EU kan bovendien ook niet worden afgeleid dat de deelnemings- en gunningsbeperkingen ruim zijn. Artikel 46 staat de aanbestedende diensten toe de aanbesteding in percelen te verdelen (lid 1), de indiening van inschrijvingen tot „één perceel, bepaalde percelen of alle percelen” te beperken (lid 2) en „het aantal percelen dat aan één inschrijver kan worden gegund” aan te geven (lid 2, [tweede] alinea), mits de grenzen in de aankondiging van de opdracht worden aangegeven. De begunstiging van de richtlijn van de verdeling van de aanbesteding in percelen komt daarentegen tot uitdrukking in de overweging waarin wordt gesteld dat de aanbestedende diensten „[ertoe] moeten worden aangezet”, met het oog op de ruimere deelname van kleine en middelgrote ondernemingen (78).

9.6. Wat betreft de deelnemings- en gunningsbeperkingen in geval van splitsing in percelen wordt in overweging 79 vervolgens gewezen op het discretionaire karakter van de twee maatregelen, namelijk het „kunnen beperken” van het aantal percelen door de aanbestedende diensten om (in het geval van deelnemingsbeperkingen) „de concurrentie veilig te stellen of met het oog op de betrouwbaarheid van de levering”.

9.7. Hoewel deze uitlegging is gebaseerd op de tekst van richtlijn 2014/24/EU, zou deze kunnen zijn gestoeld op een onvolledige visie op het Unierecht, waarin het openstellen van overheidsopdracht voor mededinging in overweging 1 wordt genoemd als fundamentele waarde van harmonisering op supranationaal niveau voor overheidsopdrachten boven de daarin vastgestelde drempelwaarde voor economisch belang (overweging 2 vermeldt namelijk de doelstelling om „in het bijzonder de deelneming van het midden- en kleinbedrijf (mkb) te bevorderen” als strategische sleutel voor „slimme, duurzame en inclusieve groei” (Europa 2020-strategie).

9.8. In wezen betreft dit een vraagstuk dat zich afspeelt tussen de beginselen inzake de noodzaak om de openstelling voor mededinging te verzekeren en de beginselen die beogen te waarborgen dat de onderneming garanties kan bieden voor een adequate dienst, ook vanwege haar economische structuur. In dit verband kunnen de doelstellingen van de Europese Unie niet worden verwezenlijkt indien de aanbestedende diensten vrij kunnen beslissen over de voorwaarden voor deelname aan een aanbesteding die in percelen is verdeeld.

10. Vanuit een ander oogpunt rijst ook de vraag in welke bewoordingen de rechter bij wie beroep is ingesteld tegen de gunning van een in percelen verdeelde opdracht, de keuzen van de overheid kan toetsen bij de vaststelling van de grenzen van de deelneming aan die opdracht. De overheid moet zich houden aan de algemene beginselen van maximale concurrentie op het gebied van overheidsopdrachten en het openstellen voor een ruimere deelneming van kleine en middelgrote ondernemingen, zodat de keuze om de deelnemingsgrens niet toe te passen op het niveau van het concern kan worden getoetst wanneer die keuze ertoe leidt dat één groep voor meerdere totaalpercelen kan meedoen, waardoor deze zijn economische machtspositie optimaal kan benutten om het doel van de verdeling in percelen en de voor deze percelen vastgestelde deelnemingsgrens te ondermijnen.

10.1. In dit verband zij herinnerd aan artikel 58, lid 4, van dlgs. nr. 36 van 31 maart 2023 (in werking getreden na de vaststelling van de bestreden handelingen), dat in vergelijking met het oude wetboek bepaalt dat de aanbestedende diensten:

- „het maximumaantal percelen dat aan dezelfde concurrent kan worden gegund” kunnen beperken, onder meer „om redenen die inherent zijn aan de relevante markt”, en in dit specifieke geval „ook aan verschillende concurrenten waartussen een afhankelijkheidsverhouding bestaat of die in een samenwerkingsverband zijn verbonden in de zin van artikel 2359 van het burgerlijk wetboek”, dat wil zeggen concurrerende vennootschappen waartussen een afhankelijkheidsverhouding bestaat;
- onder „dezelfde voorwaarden en waar nodig vanwege het hoge verwachte aantal concurrenten”, kunnen zij ook „het aantal percelen waarvoor het mogelijk is om deel te nemen” beperken.

10.2. Deze bepalingen kunnen worden beschouwd als vernieuwend ten opzichte van het voorafgaande wetboek inzake overheidsopdrachten of als omzetting in het nationale systeem van de Europese beginselen die relevant zijn om na te gaan of de overheid rechtmatig de discretionaire bevoegdheid heeft uitgeoefend bij het vaststellen van de deelnemings- en gunningsbeperkingen bij in percelen verdeelde aanbestedingen.

10.3. De samenstelling van de referentiemarkt van een overheidsopdracht voor werken, diensten en leveringen is overigens een van de elementen die, met het oog

op goed bestuur en efficiënte overheidsuitgaven, steeds leidend moeten zijn voor de keuzen die de aanbestedende dienst maakt bij het vaststellen van de aanbestedingsregels.

11. Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie daarom verzocht om een beslissing over de volgende de prejudiciële vragen:

i) Kan het Unierecht, en in het bijzonder artikel 2, lid 1, punt 10, van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 (betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG), waarin het begrip „ondernemer” is gedefinieerd, in het licht van de overwegingen 1 en 2 van die richtlijn ruim worden uitgelegd zodat het ook een concern omvat waarvan een ondernemer deel uitmaakt?

ii) Kan het Unierecht, en in het bijzonder artikel 46 van richtlijn 2014/24/EU betreffende de onderverdeling van de aanbestedingsprocedure in percelen, dat de aanbestedende diensten de bevoegdheid verleent om de aanbestedingsprocedure in percelen te verdelen (lid 1), de indiening van inschrijvingen tot „één perceel, meer of alle percelen” te beperken (lid 2) en „het aantal aan één inschrijver te gunnen percelen” aan te geven (lid 2, [tweede] alinea), aldus worden toegepast dat het concern waartoe de inschrijver behoort, in aanmerking wordt genomen?

iii) Staat het Unierecht, en in het bijzonder de algemene beginselen van rechtszekerheid en evenredigheid, eraan in de weg dat een inschrijver die deel uitmaakt van een concern dat bij een in percelen verdeelde overheidsopdracht via zijn dochterondernemingen heeft deelgenomen en ingeschreven voor een bedrag dat de in de aanbesteding vastgestelde deelnemings- en gunningsbeperkingen overschrijdt, automatisch van de aanbesteding wordt uitgesloten?

12. [OMISSIS] [toezending van de stukken]

[OMISSIS] 23 oktober 2025 [OMISSIS] [handtekeningen]